

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenski koaliranci in naši obrtniki.

Borba naših obrtnikov zoper tuji velekapitalistični pritisk, ki jim jemlje zaslužek in jih hoče gospodarski uničiti, je obupen. Z vsilo se imajo boriti za svoj obstanek, zlasti ker država s svojo kapitalistično gospodarsko politiko doslej le pospešuje interese veleindustrijalcev, mendeč, da je konec malega obrtništva le še vprašanje časa, da je neizogiben.

Za nas je ohranitev malih obrtnikov velevažno vprašanje. To so slovenske stranke spoznale že davno in se tudi obširno in temeljito bavile s to stvarjo.

Slovenčeva stranka je na katoliškem shodu vzprejela program katoliških socialistov glede obrtnega vprašanja in od tedaj govori in piše mnogo o njem in kaže — z besedami — pri raznih prilikah svojo naklonjenost malim obrtnikom.

To je lepo in hvalevredno in ker želimo tudi mi, da se reši obrtno vprašanje na korist malim obrtnikom, ker smo tudi mi za to, da se rešijo mali obrtniki velekapitalistične konkurencije, dalo bi se v tem oziru morda doseči skupno delovanje vseh slovenskih strank — ako bi sploh mogli verjeti, da je brižnost Slovenčeve stranke za koristi obrtnega stanu iskrena in odkritosrčna.

Slovenčevci so šele od katoliškega shoda sem prijatelji obrtnikov. Videli so, da imajo krščanski socialisti na Dunaji mej obrtniki največ privržencev, da so prav obrtniki njih mogočna opora, s katere pomočjo so začeli boj zoper židovski velekapitalizem in si pridobili nekaj mandatov in to je v Slovenčevcih obudilo ljubezen za naše obrtnike.

Pred katoliškim shodom so bili Slovenčevci nasprotniki obrtnikov in njihovih teženj. Kdor se hoče o tem preveriti, pregledaj starejše letnike „Slovenca“ in pa nekdanjega „Obrtnika“. Mej tema listoma so bile večkrat ostre polemike in „Obrtnik“ je „Slovenca“ večkrat dokazal, da je nasprotnik obrtnikov.

Lahko se torej reče, da so postali „Slovenčevci“ tisti dan prijatelji in zagovorniki obrtnikov in njih teženj, ko so spoznali, da zamorejo v Ljub-

ljani in v drugih mestih zadobiti občinsko upravo v svoje roke samo če privabijo v svoj tabor male obrtnike.

Politično-strankarski oziri so torej zanetili v srcih naših Slovenčencev tisto ljubezen za malega moža, kateri dajejo tako hrupnega izraza; politični egoizem je napotil to stranko, da se zanima za element, čegar velikanska večina ne stoji v njenem taboru, in da so obrtniki res le orodje, katero bi Slovenčevci radi porabili v svoje politične svrhe, se vidi iz postopanja slovenskih koalirancev glede volilne reforme.

Eventualni ugovor, da stranka ne more biti odgovorna za vse, kar storé poslanci, in eventualno sklicevanje na „Slovenčev“ članek, v katerem se obsoja Hohenwartov načrt volilni reformi, je ničev. Konservativni poslanci so voditelji Slovenčeve stranke in če bi stranka ne bila z njimi solidarna, če bi se ne strinjala z njihovim postopanjem, bi jim za nobeno ceno ne dovolila, da glede volilne reforme zavzamejo načelom stranke nasprotujoče stališče, tem manj, ker je volilna reforma največje važnosti, ker je ključ za rešitev vseh gospodarskih vprašanj.

Kako stališče so torej zavzeli slovenski koaliranci glede volilne reforme?

Znano je, da predlaga grof Hohenwart, s čigar načrtom soglašata tudi vlada, naj se ustanove pri obstoječih trgovinskih zbornicah delavske sekcije, katere bi volile 23 poslancev.

Ta načrt je v neobvpijoča krivica zlasti z ozirom na male obrtnike. Delavske zbornice bodo največ v rokah organizovanih socialnih demokratov, in njih poslanci bodo soglasno z manchesterskimi velekapitalisti delovali zoper obrtni stan, kajti kdor ni slep in gluhi, mora vedeti, da so socialni demokrati prav tako srditi sovražniki obrtnikov, kakor židovski velekapitalisti. Socialni demokrati delujejo na uničenje obrtnega stanu, ker upajo, da se poddržavijo produkcijska sredstva, čim se industrijalna produkcija centralizuje na nekaj velikih podjetij. Temu obrtnikom sovražnemu življu hoče torej vodja slovenskih koalirancev ustvariti z delavskimi zbornicami zavetišče, ki bo zajedno ognišče revolucionarnih agitacij.

Pa ta načrt ni samo v tem oziru nevaren obrtnikom, da hoče nasprotnikom obrtnikov potisniti v roke novo orožje, krivičen in nevaren je tudi v tem oziru, da mali obrtniki, kateri plačujejo premalo davka, da bi že sedaj imeli volilno pravico, je tudi v bodoče ne bodo imeli.

Tistim slojem, ki nič davka ne plačujejo, hoče Hohenwart nakloniti volilno reformo, tistim pa, ki plačujejo davke, je neče priznati.

Ako se vladi posreči rešiti Hohenwartov načrt, odloži se prememba volilne pravice na veliko let, in mali obrtnik bo na milost in nemilost izročen svojim najljutejšim nasprotnikom ter si lahko na prstih izračuna, kdaj ga velekapitalizem in socializem uničita.

Rekli smo že, da je ta prememba volilnega reda nemogoča, če se proti njej izrečejo slovenski koaliranci. Osi imajo v svojih rokah usodo grofa Hohenwarta in cele koalicije, od njih je odvisno, bode-li vlada zamogla izpolniti volilne reforme.

Slovenčeva stranka ni storila še nič, da primora svoje poslance, kreniti na drugo pot. „Slovenčeve“ besede imajo samo namen, sipati obrtnikom pesek v oči. Zoper voljo stranke ne morejo koalirani slovenski poslanci ničesar storiti, a kakor se kaže, nima stranka volje, jih prisiliti, da postopajo drugače.

Sicer pa je rečeni načrt volilne reforme prav za prav duševna svojina slovenskih koalirancev. Izdelal ga je „slovenski“ konservativec grof Hohenwart, pri dotičnih pogovorih z ministri pa je slovenske konservativne poslance zastopal kanonik Klun, in vlada pravi sama, da je Hohenwartov načrt izdelan na podlagi izjav ter zaupnih mož.

Slovenskim koalirancem se torej ne zgodi nikaka krivica, če jim nalagamo odgovornost za to, obrtnikom tako sovražno volilno reformo. Slovenske obrtnike pa opozarjamo na to postopanje tistih poslancev in tiste stranke, ki se jim sicer pri vsaki priliki dobriča, v odločilnem trenutku pa jih hoče s kostmi in s kožo pabniti v pesti najhujših nasprotnikov.

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški spisala Ouida.)

XIV.

(Dalje)

V teh silnih mukah ji se razbistri in očisti duša. Ogenj obupa, ki je gorel v nji, uničil je vse, kar je v nji posvetnega in sfektiranega, ves njen egoizem in druge lastnosti, ki ji niso bile v čast. „Bog, daj mi njegovo življenje, a jaz mu bodem dala svoje“, to je bila njena molitva, to je bil klic njene duše v teh trenutkih, ki so se ji zdeli kakor cela večnost dolgi. Spopade jo strah in groza, da bi nje molitev ne bila uslišana, glas vprijočega v puščavi; kaj je dosedaj storila tacega, da zasluži pomoč z nebes?

Mogel je postati njen, ves njen, a nji so bile venderle ljubše slasti življenja, zdaj pa leži bolan na smrt; brez njene trme bi bil živ, bi bil njen in ona ne bi bila zdaj tako nesrečna.

Ona ni čutila večernega hlada, bila je za vse neobčutna. V vrtu doli so pa stali v gručah ljudje, njegovi podaniki, katerih sleharni je zdaj gotovo isto čutil, kar ona. Toda bila je gluha in slepa za

vse, kar se krog nje godi, ni slišala drugega, nego St. Louisove besede; došel je nekolikrat, da ji do-javi, da je bolniku še zmiraj jednako, ne bolje pa tudi ne slabeje.

Tako je minulo več ur in le jedna misel, le jedna srb je je ves čas napolnjevala. Mir in tišina noči, prijetni duh spomladnega cvetja, srebrna mesečina kakor da se roga njenemu nemiru, obupu in njenim srčnim bolečinam. Trpela je grozno — nikoli ne bi bila verjela, da je taka bol mogoča in celo zasmehovala bi tistega, kdor bi ji o tem pravil, a zdaj, kaka izprememba!

Zdaj pride St. Louis. Izraz njegovega lica ji se je zdel menj ozbiljen in to jo je malo osrčilo.

— Umirite se, pravi blagim glasom. Naš pacient je zdaj zaspal a zdravniki so izrekli upanje, da ostane pri življenju in da bo njegova jaka konstitucija zmagała. Da sam ga Bog poživi! Vi se torej lahko mirne duše vrnete domov. Sreča za vas, če ne bo ta noč imela za vaše zdravje neugodnih posledic.

Ona se zgrudi na kolena na kamenita tla, celo njeno telo se je treslo od krčevitega jokanja, a plakala je od radosti, da je bolnik iz nevarnosti, da ostane pri življenju.

Vzlic temu še ostane nekaj časa na terasi. Potem pokliče St. Louisa.

— Pojdem. Kadar se zdani, pošljite koga k meni, da mi javi, kako je bolniku.

— Smem li njemu povedati, da ste bili tukaj?

— Sporočite mu moj pozdrav in naj me obišče, čim okreva.

— Druzega nič?

— To bodi dovolj. On ve...

— Ali...

Obrne k njemu svoje lice, da je mogel videti solze, ki so jo oblivale. Ta silna prememba, ki jo je povzročil ta jedini večer, ga je osupnila.

— Sporočite mu, kakor sem rekla, naj pride k meni, kadar mu bode zdravje to dopustilo, drugega nič. A vi boste videli, kako globoko je moje kesanje in kako iskreno znam biti hvaležna.

S temi besedami se poslovi od njega in gre potem skozi vrt, ter zopet zavzame mesto v svoji kočiji. St. Louis je z vlažnimi očmi, pri njemu kaj nenavadnega, gledal za odhajajočo kočijo in vzdihnišči skomizgal z ramo.

„Kdo more reči, da je proučil ženo, da jo pozna do dna duše? Kdo more domnevati, kaj hoče kaj noče povedati, in kaj je sposobna storiti? Kdo razreši to večno zagonetko?“ mislil si je St. Louis in se vrnil k bolniku, da pri njem prebdi vso noč, dokler so zvezde čedalje bolj bledele in se je rujna zarja prikazala v vzhodu. (Dalje prih.)

Državni zbor.

Na Dunaji, 26. novembra.

Začetkom seje je finančni minister predložil zakonski načrt o reviziji zemljiškodavnega katastra in dodatek državnemu proračunu za l. 1894

Zbornica je potem nadaljevala razpravo o zakonu zoper pijančevanje.

Posl. Pfeifer pravi, da se mu zdé potrebne gotove naredbe zoper pijančevanje, dasi je vpisan mej contra-govornike. Obžalovati je, da za borbo zoper čezmerno žganjepitje ne zadoščajo moralna sredstva in da je treba zakonskih pomočkov. Želeti je, da bi se kmalu pokazali dobri nasledki tega zakona. Govornik želi, naj bi trgovci, kateri se bavijo z razprodajanjem žganja na drobno a v zaprtih posodah, ne izgubili pravice izvrševati to prodajanje kot prosto obrt. Bolje bi bilo, da se je to v zakonu povedalo, a govornik je zadovoljen tudi z ministrov izjavo. Ako bi se trgovcem vzela pravica, bi se samo pomnožilo število obiskovalcev žganjaren. Kakor pri vsakem zakonu, je tudi pri tem odvisen ves uspeh od srečnega izvrševanja. To bo toliko laglje, ker ne dela razločka mej pijanostjo vsled žganja in mej pijanostjo vsled drugih pijač. V tem oziru se bo torej izvedla ravnopravnost. Dobro bi bilo, da se ta princip uveljavi tudi onstran Litve, da bi se videlo, kako bi se pri znani dogodbi proizročitelji in udeležniki ne mogli več sklicevati na pijanost, ampak bi se jim lahko reklo in vino veritas, niste bili pijani šampanjca, vina ali piva, ampak nekega duba.

Posl. Hajek pravi, da je pričujočega zakona namen podpreti žganjetočnike in spraviti blizu 50 000 trgovcev ob zaslužek.

Posl. dr. Schlesinger želi, naj se na vseučiliških predava o škodljivih posledicah alkoholizma in naj se osnuje poseben mesečnik z isto tendenco.

Posl. dr. Götz sodi, da predležeci zakon ne more odpraviti žganjepitja, ker ni res, da bi se tudi s slabimi zakoni dalo veliko dobrega doseči, ter predlaga, naj se zakon vrne odseku.

Ko sta še govorila posl. Polzhofer in dr. Menger in poročevalec Šuklje, se je vršilo glasovanje in sicer na predlog dra. Luegerja po imenih.

Zakon se je vzprejel s 101 proti 77 glasom. Za to, da se zakon novič odkáže odseku, so glasovali levičarji, Poljaki in Coroninijevci, proti temu mladočeški, vsi jugoslovanski, protisemitski, nemško-nacionalni in konservativni poslanci.

Zbornica je potem vzprejela § 1. in 2. na kar se je razprava zaustavila.

Prihodnja seja bo v sredo.

Agitovanje župana Piranskega.

Poslanci prof. Spinčić in tovariši so v seji državnega zbora dné 21. novembra stavili naslednjo interpelacijo:

Glasom poročil po časopisih in glasom pisma, došlega prvopodpisancu in previdenega z mnogimi podpisi, hujška občinski načelnik Piranski, poznan po svojih činih in svojem postopanju v zadevi tabel po Istri, s pomočjo nekaterih drugih oseb slovensko prebivalstvo štirih vasij (Novavas, Sv. Peter, Padena in Kaštel), spadajočih k mestni občini piranski in v sodni okraj piranski, proti dvojezičnemu napisu na uradni deski k. kr. okrajnega sodišča v Piranu.

Glasom omenjenega pisma je občinski načelnik dné 13. t. m. prišel v Novavas in v Sv. Peter, da pridobi tamošnje prebivalce za samoitelijanski napis in jezik. Pozival jih je, naj pridejo k njemu v Piran podpisati dotično prošnjo, obljubivši jim, da jih v Piranu lepo vzprejmejo, pogoste in spremijo z godbo, da se jim zmanjšajo doklade itd. Prebivalcem iz Padene je sporočil dné 14. t. m., naj ga pričakujejo, da pride tudi tja, cesar pa ni storil. Dnó 15. t. m. je sporočil istim prebivalcem po nekem Fernatu, da so nekateri — menda Piranci — odšli v Kaštel, on da pojde v Novavas in Sv. Peter, ter da se konečno snidejo vsi v Padeni, ako so Padenci zadovoljni izjaviti se za samoitelijanski napis. Padenci so odgovorili pismeno, da ni treba prihajati k njim, kajti oni nočejo podpisati dotične prošnje.

Nadalje pravi omenjeno pismo, da se prebivalci onih štirih vasij boje, da ne bi morali tudi oni, dasi povsem nedolžni, nositi troške za vojaške, ki so bili v Piranu in katerih je še tam.

Zato si dovoljujejo podpisani staviti do njegove prevzvišenosti gospoda ministra za notranje stvari nastopno vprašanje:

1. Je li znano Vaši prevzvišenosti tu opisano ščuvanje in kake korake misli Vaša prevzvišenost ukreniti z ozirom na to ščuvanje, da ne pridejo v nesrečo tudi ljudje iz vasij mestne občine piranske, kakor jih je mnogo iz mesta prišlo v nesrečo vsled silnega ščuvanja?

2. Je li Vaša prevzvišenost pri volji ukreniti potrebno, da ne bodo tudi prebivalci rečenih vasij morali nositi morebitnih stroškov za vojaške v Piranu?

Na Dunaju dné 21. novembra 1894.

Spinčić, Biankini, Perić, Dapar, Borčić, dr. Gregorčič, dr. Gregorec, dr. Kounic, dr. Vašaty, Březnovský, Seichert, Hajek, dr. Slama, Krumbholz, dr. Brzorád, Čestimir Lang, dr. Lang, dr. Tuček, dr. Slavik, dr. Engel, dr. Šil, dr. Dyk, dr. Lueger, Troll.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. novembra.

Volilna reforma.

Za danes zvečer je sklican odsek za premembo volilnega reda na sejo, v kateri bo ministerki predsednik pojasnil uspehe dosedanjih posvetovanj z načelniki in zaupnimi možmi koaliranih strank ter precizoval vladino stališče glede volilne reforme. Koalirane stranke so že obširno razpravljale o Hohenwartovem načrtu. Kaj se je govorilo v levičarskem in konservativnem klubu, ni prišlo v javnost. Le poljski klub je razglasil *communiqué* o dotični svoji seji. Ta seja je trajala šest ur, a udeležila sta se je tudi ministra Jaworski in Madeyski. Načelnik Zaleski je zahteval, da bodi debata zaupna, kar pa je klub odklonil. Debata je imela samo informativen značaj a pokazalo se je, da se poljski klub iz narodnih in političnih nagibov ne more sprijazniti z nasvetom, naj se ustanové samo delavske zbornice. Grof Stadnický je priznal, da je ustanovitev delavskih zbornic primerna aristokracičnim nazorom, a izrekel se je proti njej in sicer iz narodnih ozirov. Načelnik Zaleski je pojasnil dosedaj storjene vladne korake glede volilne reforme in stališče poljskih poslancev proti njim. Vlada hoče razen klubovih načelnikov slišati mnenje tudi drugih klubovih članov. Načelnik je predlagal, naj se imenujejo kot taki zaupni možje poljski člani kluba za volilno reformo in pa poslanci Stadnický, Pininski in Rutowsky. Končno je izrekel načelnik, naj se začne informacijska debata. Tajnost te debate se je odklonila z 22 proti 13 glasom. Govorili so razni poslanci, a debata se ni dogoala. — Listi, kateri so v tesni zvezi s poljskim klubom, javljajo, da so se skoro vsi govorniki izrekli zoper Hohenwartov načrt.

Hrvatski sabor.

Včeraj se je sešel hrvatski sabor na novo zasedanje. Predsednik Gjuroković je naznanil smrt ruskega carja in rajnega carja popisal kot zaščitnika miru in prijatelja našega cesarja. V znak sožalja so poslanci vstali raz sedežev in se je ta izraz sožalja zabeležil v zapisnik.

Ogerska kriza

Ministerki predsednik Wekerle je zopet Dunaj zapustil. Trikrat je bil pri cesarju poročat mu o položaju na Ogerskem in prosit ga, naj potrdi cerkvenopolitične predloge. Uspeh teh avdiencij ni znan. Konjunkturalna politika je rodila in razširila nebroj kombinacij, a verjetne so le tri: Zatrjuje se, da krona sploh neče potrditi cerkvenopolitičnih predlog, tako da bo moralo celo ministerstvo odstopiti; da hoče krona potrditi cerkvenopolitične predloge, da pa morajo prej iz ministerstva izstopiti pravosodni minister Szilagy, minister notranjih del Hieronimy in poljedelski minister Festetics. Tretja verzija pravi, da se bo cesar odločil šele takrat, ko bodo vse cerkvenopolitične predloge rešene, ko se torej magnatska zbornica izreče glede že jedenkrat odklonjenih predlog o brezverstvu in o recepciji židov, ker neče, da bi magnatje zmatrali sankcijo nekaterih cerkvenopolitičnih predlog za nekako presijo. — Jedna teh treh verzij utegne biti resnična — katera, to se pokaže v kratkem.

Vnanje države.

Rusija.

Za včeraj je bila določena poroka ruskega carja z veliko kneginjo Aleksandro Feodorovno, bivšo princezinoj Aliks. Pričakovalo se je splošno jako mnogo pomiloščenj. — Car je vse ministre jako miločno vzprejel, zlasti Witteja. Giersu, kateri je vsled svoje bolehnosti prosil odpusta, je car rekel, da želi še dolgo časa z njim delati. Ko je Giers rekel, da ne more več hoditi, odgovoril mu je car: Vašo glavo potrebujem, ne pa Vaših nog. Tudi ministru Durnovu je rekel car, da želi še dolgo časa z njim delovati.

Nemri v Italiji.

Italijansko občinsko gospodarstvo je razupito po vsem svetu. Občinske doklade znašajo povprek po 500 do 600 odstotkov, vrh tega pa je še užitina tako visoka, da je ni moči zmagovati. V nekaterih

občinah so te dni nastali veliki izgredi. Povečale so se bile občinske doklade. Kmetje so se uprli in požigali erarična poslopja. Prišlo je do krvavih bojev mej kmetji in orožniki. Nastal je šele mir, ko so intervenirali v dotične kraje poslani vojaki.

Dopisi.

S Koroškega, 25. novembra. (Izv. dop.)

(Za Velikovško šolo!) Prav bridko nam je, da v težkem boju za svoj obstanek koroški Slovenci ne dobivamo od katoliške stranke na Kranjskem nikake podpore. Glavni pomoček so nam pri tem boju za vero in narodnost podružnice družbe sv. Cirila in Metoda ter nadeja, da kmalu odpremo težko zaželjeno slovensko šolo v Velikovci, katero bodo vodile šolske sestre iz Maribora. Celó „liberalni“ „Slov. Narod“ je nabral zadnji dve leti za družbo sv. Cirila in Metoda, in tedaj tudi za strogo katoliško šolo v Velikovcu nekaj tisočakov, jedino katoliški „Slovenec“ pa — nobenega krajcarja ne. Po dejanjih mi sodimo, kje je doma ljubezen do bližnjega, tedaj krščanstvo, in kje grda sebičnost. A zadnje besede še ne izustim. Slovenski katoliški shod je sklenil resolucijo: „Dokler se nam pa naše opravičene zahteve ne spolnijo postavnim potom, snujejo naj se katoliške zasebne, zlasti redovne ljudske šole“. Taka šola se snuje sedaj v Velikovci. Pogoj je izpolnjen in tedaj je dolžnost varuhov katoliškega sklada, da dajo toliko tisočakov, kolikor so jih odvzeli s skladom Ciril Metodovi družbi, za Velikovško šolo. Da, dragi „Slovenec!“ Samo razglaševati oklice za družbo, na tihem pa agitovati zoper njo — to nas boli. Lepim besedam naj sledijo katoliška dejanja!

Domače stvari.

— (Shod zaupnih mož v Ljubljani.)

Kakor čujemo, razposlalo se je nad štiristo vstopnic na shod za posameznike, katere so poverjeniki po raznih krajih domovine oglasili kot zaupne može pravočasno. Včeraj in danes pa so napovedali svoj prihod še mnogi drugi, kateri dobé torej vstopnice šele na dan shoda in sicer tu v pisarni gosp. notarja Ivana Gogole. Soditi po tem, bode udeležba nepričakovano obilna in raznovrstna. — Zborovanje prične v redutni dvorani točno ob 9. uri dopoldne ter bode trajalo, z malim presledkom opoldne, do večera. Dnevni rad se bode vršil takó, da bodo za posamezne točke resolucijskih načrtov nastopali že določeni poročevalci, ki jih bodo utemeljevali; pri vsaki točki se otvori razprava in se nadalje pripusté tisti predlogi, kateri so bili pravočasno oglašeni; za tem bode glasovanje. Natančnejši opravilnik zborovanja določi predsedništvo shoda, katero bode sestajalo iz treh voljenih zaupnih mož.

— (Štirinajstletna Pitija) — alias

„Stidsteirische Post“ — je zopet sedla na svoj pro-roški trinožnik ter v zadnji številki nekaj prorokuje o shodu zaupnih mož, cesar nihče ne razume, ker je stavek za stavkom v protislovji. Samo nekaj je določni misli podobno, namreč to, kako bi ona sklicala shod zaupnikov, da bi bil — po njenih mislih. Odposlanci vseh slovenskih političnih društev — tako svetuje — naj bi se bili zbrali, sklicali zaupniški shod in mu predložili politično zrelo premišljen program v razpravo. Mi, ki ne živimo v prorokskih, ampak resničnih časih, seveda vemo, da po naših zakonih niti dovoljeno ni političnim društvom, snovati mej seboj zveze ali sicer se družiti z drugimi društvami niti po odposlancih. Prepametni Pitiji se je torej zopet malo preveč izpod trinožnika pokadilo in — zmešalo se jej je!

— (Celjska gimnazija v Žalcu in v

Št. Juriju.) Št. Jurijski župan g. dr. Gustav Ipavic nam piše glede našega članka, priobčenega pod gorenjim naslovom dné 20. t. m.: Na stvari je toliko istine, da je gospod okrajni glavar dr. Wagaer najprvo prišel k meni s predlogom, da naj prosim Št. Jur ustanovitve slovenske gimnazije, ker v Celji itak ne bode dovoljena. Posvetoval sem se v tej zadevi z dvema gospodoma in pripoznali smo vsi, da bi bil v slučaju, da se v Celji gimnazija ne ustanovi, najprimernejši kraj Šent Jur; povdarjali smo pa ob jednem vsi, da bi nam delalo pomankanje primernih stanovavj za profesorje in dijake obilo težkot. Radi boljše informacije obrnil sem se direktno do g. okrajnega glavarja dra. Wagnerja s sledečim: Šent Jurčani zamorejo le tedaj misliti na ustanovitev gimnazije v Šent Jurji 1.) ako zgradi država gimnazijalno poslopje, 2.) ako nam

država na lastne stroške postavi stanovanja za profesorje, 3) ako da država Sent Juriju brezobrestno v petnajstletnih obrokih odplačilno posojilo, s katerim bi se gradila stanovanja za obitelji, koje bi imele dijake na stanovanju in hrani. — Ker so bili ti pogoji postavljeni v petico, od g. dra. Wagnerja sestavljeno, moral sem ostati tudi jaz — mož beseda, ter iskati podpisov. Glede na vse te okolščine vprašam: 1.) Sem li v tej zadevi deloval v svojo ali v korist mojega rojstnega trga? 2.) Nisem li s tem, da sem prej natančneje označene zahteve in pogoje stavil, dovolj jasno dokazal, da sem bil prepričan, da je ustanovitev gimnazije na dobri podlagi jako težka stvar in da bi se gimnazija ustanovila le tedaj, ako država dovoli potrebna sredstva. Da zavrnem očitania radi moje odsotnosti v nedeljo popoldne izjavljam, da sem bil poklican isti čas kot zdravnik v Soče. Konečno naj še opomnim, da bi cela stvar ne prišla v ta stadij, ako bi bili merodajni krogi odposlali pravočasno — ne pa šele v nedeljo zvečer — name brzojav.

— („Glasbena Matica.“) Prijateljem „Glasbene Matice“ je gotovo znano, da se je nje odbor pred leti jako živahno prizadeval društvu pridobiti toliko državne subvencije, kolikor je je vsako leto dobivalo fiharmonično društvo. A vse prizadevanje bilo je zaman. Prošnja za prošnjo je šla na ministerstvo, a vse so bile odklonjene. Tudi naši državni poslanci so toplo celo v javni seji drž. zbora podpirali te prošnje, da je vendar le naposled vlada previdela, da se nekaj mora storiti, in je poslala vladnega svetnika gosp. L. A. Zellnerja z Dunaja v Ljubljano, da preišče in pregleda naš glasbeni zavod. Ta odposlanec je cele tri dni pregledoval šole „Glasbene Matice“, bil je navzoč pri pouku, vsakega učenca izpraševal je, če je identičen z imenom v katalogih in uveril se je, da so statistični podatki istiniti. Konečno so mu vsi gojenci skupno v slovo zapeli nekoliko narodnih pesmij. Ker je previdel, da je naš zavod prepotreben narodu in da je povsem uzorno urejen, ni vedel dosti pohvale ter je toplo priporočal „Glasbeno Matico“ uvaževanju glede državne subvencije. — Imenovani vladni svetnik L. A. Zellner, rojen Zagrebčan, resnicoljuben, pošten mož, je umrl 23. t. m. na Dunaju.

— (Sokolov jour fixe) v soboto bil je prav dobro obiskan in se je zbralo lepo število članov v novem salonu hotela „pri Lloydju“. Reditelja gg. Lozar in Vernik sta skrbela za zanimiv pevski in tamburaški vspeled, katerega sta izvajala iz prijaznosti pevski zbor in pa društveni tamburaši. Mej petjem in tamburanjem pa je bilo več krepkih zdravic.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj pričela se je pri tukajšnjem deželnem sodišči četrti letošnja porotna sesija. Tožen je bil 37 let stari oženjeni posestnik Anton Primc, po domače Mežnarjev, s Kamenvrha pri Litini, zaradi hudodelstva uboja. Dne 8. novembra letos bila sta obdolženec Anton Primc in Anton Oven v zidnici Naceta Žaidaršiča, kjer so poskušali vino. Pri tej priliki očital je Oven Antonu Primcu, zakaj ga po krivem dolži, da je on vlomil v Žaidaršičevo zidnico, ter ga je prijel za vrat. Pri pretepu, ki je vsled tega nastal, poškodoval je Primc svojega nasprotnika takó, da je le-ta drugo jutro umrl. Pri razparanju se je dognalo, da je Oven vsled suncev v trebuh bilo poškodovano debelo črevo, katerega vsebina se je izlila v trebušno duplino ter vsled vnetja povzročila smrt poškodovanega. Primc je tudi pri včerajšnji obravnavi dejanje priznal. Porotniki spoznali so ga jednoglasno krivim hudodelstva uboja in sodišče obsodilo ga je na tri leta teške ječe, poostrene z jednim postom mesečno.

— (C. kr. glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic) javlja, da se uvede k januarski izdaji 1894. glavne tarife za blago c. kr. avstrijskih državnih železnic dodatek XI., ki zadobi svojo veljavo z dnem 1. dec. 1894.

— (Panorama) gosp. Streckerja kaže še danes „Življenje Jezusovo“ in Rim. Jutri se prične nova serija: podobe iz Španije, Madrid, Granada, Albambra, Barcelona, Sevilla i. dr. Angleško, Holandska itd.

— (Izredni občni zbor kmetijske družbe) bo — kakor smo že javili — v četrtek 29. novembra v prostorih ljudske šole v Trebajem. Ker se bo na tem shodu razpravljalo o vevlačnem vprašanju, namreč o vpeljavi pridelovanja sladkorne pese in sladkorne obrti na Dolenj-

skem, opozarjamo novič nanj s pristavkom, da se ga smejo udeležiti tudi nedružabniki.

— (Zaleteloga divjega kozla) o katerem smo poročali nedavno, so te dni izpustili v gorovje pri Mojstrani. Da se ga bode spoznalo, kader zapade lovski puški, pritrčila se mu je ploščica na rožiček, na kateri je vrezan primeren napis. Od spretnosti planinskih lovcev je zavisno, kako dolgo bode oproščena živalca uživala svobodno življenje v gorah.

— (Mokronoško bralno društvo) ima svoj redni letni občni zbor dne 6. decembra t. l. ob treh popoldne v svojih društvenih prostorih. Vzpored navadni. Po občnem zboru zabavni večer. K obilni udeležbi se vsi p. u. častiti udje najljubneje vabijo.

— (Občinske volitve v Mariboru) so končane. Slovenci se jih niso udeležili. A že strah pred njimi, vest nemških listov namreč, da se hote Slovenci letos udeležiti volitev, je prouzročil, da je bilo volilno gibanje prav živahno, kakor še nikdar, odkar je v veljavi novi občinski statut. Zmagala je nemško liberalna stranka s svojimi kandidati. Ko bi Mariborski Slovenci začeli resno delovati, bi utegnili vendar kaj doseči.

— (V Brežicah) se je narodno življenje dobro ukoreninilo. To je dokazala zopet lepa veselica na korist družbi sv. Cirila in Metoda, ki je bila prav dobro obiskana. Tamburaši in tamburašice in pevski zbor so sodelovali prav hvalevredno. — Ustanovni občni zbor za slovensko posojilnico v Brežicah bode baje dne 8. decembra.

— (Nov tamburaški zbor,) prvi v Savinjski dolini se je ustanovil v Št. Pavlu. Zidaj šteje 10 članov, ki se prav marljivo vadijo pod vodstvom g. Otona Vidica.

— (Novo tovarno) za izdelovanje čokolade bodo napravili v Rajhenburskem gradu tamošnji trapisti. Kot gonilna moč za stroje se bode baje porabila vodna sila Save.

— (Okrajna bolnica) se bode ustanovila v Slovenjem Gradcu in se delajo za to potrebne priprave.

— (Celovški uradni list in slovenska duhovščina na Koroškem) Zidaj je pričela napadati tudi uradna „Klagenfurter Zeitung“ slovensko duhovščino, češ, da skoro oas jedino le podpihuje Slovence na Koroškem in vzdržuje živo narodno gibanje. Modra Celovčanka priporoča duhovščini, naj se odpove političnemu boju, ker se njej ne spodobi sejati razpor, kjer je vladal prej mir. Da, da, poznamo ta „mir“, kakor ga žele nasprotniki — mir groba! A Slovenec živi in hoče živeti.

— (Državne podpore.) Naučno ministerstvo je dalo 400 gld. podpore kmetijskim nadaljevalnim tečajem in šolskim vrtom na Goriškem. O te svote dobila tolminski in gradiščanski okraj po 100 gld., goriški 120, sešanski pa 80.

— (Demonstracije v Trstu.) V soboto, po seji občinskega sveta, so Tržaški iredentovci zopet uprizorili demonstracijo v obliki ovacije razupitima iredentovcema Raskovichu in Banelliju. Redarji so hoteli demonstrante z ljubeznivo prizanesljivostjo pregovoriti, naj se razidejo. Demonstrantje so na to prijaznost odgovorili s prepevanjem policijske sramotečih pesnij. Redarji so končno prišli najoesramnejšega vseh provokaterjev. Pokazalo se je, da je dotični žid in italijanski podanik.

— (Slovenski klub na Dunaji.) Z Dunaja se nam piše, da je prvi večer slovenskega kluba toliko starih Slovencev privabil, kakor do sedaj še nikdar. Dvorana je bila polna. Prišlo je tudi neznega slovenskega spola dovolj. Imenovati je našo pisateljico gospo Pavlino Pajkovo, soprogo dr. Simoničeve, dr. Primožičeve, Boričeve itd. Gospica Adela Jamnikova je igrala na glasoviru več komadov; pela je tudi V. Vavpotičevi skladbi: „Tvoj spomin“ in „Tolažba“ (besede Pavline Pajkove). Pričujoči so hvalili igranje in zvonk glas — prejel je za nagrado lep šopek. Vavpotičev kvintet na lok nas je prav iznenadil. Igral je res lepo. Posebno so dopadali slovenske narodne pesni. G. V. Vavpotiču izkazala se je od vseh stranij zaslužena hvala za njegov trud, požrtvovalnost in umetno igranje. Sodba je bila jednoglasna, da je slovenski klub lepo napredoval. Gosp. gov. dr. Pajk vodil je zabavni del prav spretno. Govorilo se je mnogo napitnic. Mej gosti je bil tudi c. in kr. sekcijaki svetnik dr. Zavadih in g. Dragotin Hribar iz Celja. Bila sta oba prav srčno pozdravljena. Prihodnji klubov večer bode 15. decembra.

— (Razpisna služba.) Mesto postarja v Kropi v radovljiškem okraju, z letno plačo 500 gld. in 120 gld. uradnega pavšala. Jamščine je položiti 500 gid. Prošnje v treh tednih poštnemu in brzojavnemu vodstvu v Trstu.

Slovenci in Slovenke! ne zăbite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: Pri odhodu gosp. E. P. zložili so nekateri prijatelji 2 kroni 8 vin., namreč gg. Ušeničnik, V. Devetak, N. Grižob, J. Vatovec, F. Kranjc, E. P., V. Plesničar in R. L. — Pri veselici „Tržaškega Sokola“ so darovali gg. J. Suban 40 vin., B. Žagar 60 vin., J. Tscheru 1 krono. — Skupaj 4 krone 8 vin. — Živel rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— Zahvala. Gosp. Andrej Gabršček, lastnik „Goriške tiskarne“, urednik „Soče“, „Primorca“ in „Slovenske knjižnice“ blagovotil mi je poslali od darovanih knjžic za koroške Slovence 82 eksempl. „Slovenske knjižnice“ z opombo, naj jih mej tukajšnje Slovence razdelim. Tej želji sem danes z veseljem ustregel in si štejem v prijetno dolžnost, izreči blagemu daritelju v svojem in v imenu obdarjenih šolarjev in starišev najpriscrčeno zahvalo. Bog plati stotno! Zila, 24. listopada 1894. Fran Eiler.

Razne vesti.

* (Poneverjenje.) Pri Budimpeštanskem ravnateljstvu Tržaške zavarovalne družbe „R unione“ so prišli na sled velikemu poneverjenju. Bagajnik Kraus je že dije časa pletil blagajnico. Poneverjena vsota znaša skoro 60 000 gid.

* (Divjačina v Sibiriji.) Na spodnjem toku reke Jenisej je toliko divje perutnine, da je niko ne strelja, ker strel velja več nego je vredna ustreljena žival. Dvje rase se prodajajo po 2 do 3 kopeke, a kupujejo jih le bolj imoviti ljudje, revnejši ljudje imajo rajši goveje meso, ki velja po 2 kopeki funt. Sibiriska železnica bode pač to nekoliko predrugačila in se bode začela divjačina izvažati.

* (Tolažba za priletne deklice) utegne biti, da so na svetu še mnogo starejše od njih, proti katerim so one pravi otročaji. Ko je policija v Szegedinu zapisavala mestne reveže, je prišla komisija v borno stanovanje neke stare ženice. Ko so jo vprašali za ime in starost, odgovorila je mirno da se zove Julijana Szilagy in da je stara čez 100 let. Ko pa jo je komisar vprašal, je li vdova, je dvignila protestujoč roko in odgovorila z živahnim glasom: „Prosim lepo, jaz sem še dekle.“

Brzojavke.

Trst 27. novembra. V notranjih prostorih sodnega poslopja v Tržiču (Monfalcone) napravljene dvojezični napisi so se odstranili in nadomestili s samoitalijanskimi.

Dunaj 27. novembra. Pri deželnozborski volitvi v 4. okraju je zmagal kandidat združenih nacijonalcev in protisemitov Pavel Pacher. Doslej je bil ta mandat v levičarskih rokah.

Budimpešta 27. novembra. Ministerski predsednik Wekerle je dospel sem in v klubu liberalne stranke povedal, da mu je cesar obljubil sankcionirati cerkvenopolitične predloge. Kdaj se to zgodi, tega Wekerle ni vedel povedati, rekel pa je, da ne predloži magnatski zbornici ostalih cerkvenopolitičnih predlog, dokler se prve predloge ne sankcionirajo. Oficijozni organi zatrjujejo, da cesar z Wekerlom ni govoril o premembah v ministerstvu.

Budimpešta 27. novembra. Napovedana interpelacija glede uspeha Wekerlovega potovanja na Dunaj se ni stavila, ker je Wekerle v naprej povedal, da ne da zahtevanih pojasnil.

Pariz 27. novembra. Poslanska zbornica je dovolila za madagaško ekspedicijo potrebne kredite z veliko večino glasov.

Berolin 27. novembra. Vojno sodišče toži dvornega dostojanstvenika Kotzeja zaradi prouzročenih škandalov na dvoru.

Berolin 27. novembra. Soproga kneza Bismarcka je danes zjutraj v Varzinu umrla, stara 70 let.

Zahvala.

Podpisani odbor Šent Jakobsko-Trnovske ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda se tem potom javno zahvaljuje vsem članom, gostom in drugim podpornikom, ki so pripomogli k sijajnemu uspehu podružničnega občnega zbora dne 18. t. m. v prostorih „Lloydovega“ hotela, osobito pa slavnemu pevskemu društvu „Ljubljana“ in slavnemu tamburaškemu zboru za ljubeznivo, požrtovalno in toli uspešno sodelovanje.

Odbor Šent Jakobsko-Trnovske ženske podružnice sv. Cirila in Metoda.
v Ljubljani, dne 17. novembra 1894.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in naporega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnovadno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (16—13)

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mokrina v mm.
26. nov.	7. zjutraj	739 0 mm.	0 2° C	sl. vzh.	snež.	16 20mm.
	2. popol.	740 5 mm.	0 2° C	sl. vzh.	snež.	
	9. zvečer	741 7 mm.	0 0° C	sl. vzh.	snež.	snega.

Srednja temperatura 0-1°, za 24° pod normalom.

Dunajska borza

dne 27. novembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	99	gld.	90	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99		90	
Avstrijska zlata renta	124		25	
Avstrijska krona renta 4%	99		90	
Ogerska zlata renta 4%	123		20	
Ogerska krona renta 4%	97		75	
Avstro-ogerske bančne delnice	1050		—	
Kreditne delnice	391		10	
London vista	124		55	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61		05	
20 mark	12		20	
20 frankov	9		90	
Italijanski bankovci	46		10	
C. kr. cekini	5		89	

V Ljubljani se kupi ali vzame v najem

hiša

prikladna za, eventuelno z že obstoječo gostilno. Ponudbe naj se blagovno pošlji upravništvu „Slovenskega Naroda“. (1325—3)

Plüss-Staufer-lepilo

je najboljša za lepljenje zlomljenih predmetov, kakor steklo, porcelan, posodje, les itd. itd. Pristno le v kupcih po 20 in 30 kr. pri **Franu Kollmann-u** v Ljubljani. (705—12)

„Tonhalle“.

Rezbarije, galanterijsko blago in igrače

kot darila za Miklavža in Božič ima v največji izbi po najnižjih cenah in jih priporoča najbolje (1335—3)

Fr. Stampfel

v Ljubljani, Kongresni trg.

„Tonhalle“.

Cementne cevi

izdelujeta (1346—1)

Hruza & Rosenberg

Praga. Ljubljana.

Zalogo ima

Ernest Hammerschmidt

v Ljubljani, Križevniški trg.

Pristne ruske galoše iz kavčuka za deklice gld. 1-60 „ dame gld. 1-90, 2-20 „ gospe gld. 2-80, 3-20 priporoča **Henrik Kenda** v Ljubljani.

(1341—2)

Karol Recknagel

v Ljubljani, Glavni trg št. 24

priporoča II. (1295—4)

samo novo blago po najnižjih cenah:

Kožušne mufe, čepice, ovratnike, kožušne garniture za gospe in otroke, barete (čepice) za otroke.

Klobnke za gospe in deklice.

Zimske tricotne in glacé-rokovice.

Važno

(1343—1)

za vsako gospodinjstvo!

1 rjuha brez šva, 3 vatlje dolga	gld.	1.20
1 namizni prt iz platna v velikosti 150 cm		1.20
6 servijet platnenih		1.30
1 platnen prt za kavo		1.25
6 platnenih obrisač		1.20
6 praktičnih naglavnih rut		—80
6 platnenih kuhinjskih prtov		—70
6 platnenih prtov za kozarce		—85
6 platnenih žepnih robcev		1.25
30 vatlov „Riesen“-platna		6.—
30 vatlov damastnega gradla		6.—
30 vatlov barvane posteljine		6.—

R. NEUFELD

Wien, I., Kärntnerstrasse Nr. 42.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajali in odhajalni časi označeni so t srednjeevropskemu času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 1 minuto naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Lino, Budejovice, Plana, Marijine vate, Eger, Karlova vate, Francovo vate, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnice, Ouh, Genevo, Paris, Steyr, Lino, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plana, Marijine vate, Eger, Francovo vate, Karlova vate, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plana, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Gmundena, Ischla, Aussee, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka-Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 37 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plana, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Parisa, Genevo, Ouh, Bregnice, Inomost, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthalja, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega Mesta.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
„ 9. „ 05 „ popoldne „ „
„ 6. „ 50 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 15 „ dopoldne „ „
„ 9. „ 30 „ zvečer „ „ (4—269)

Agentura se ponuja. Predmet se dá prav lahko razpečati. Velik zaslužek. Eventuelno stalna plača. Se tudi lahko opravlja kot posranski posel. Ponudbe pod „Artikel“ upravništvu „Slovenskega Naroda“. (1243—4)

Nov izvrsten

Prosekar, Tirolec in druga vna, bavarsko črno pivo itd.

priporoča prav po ceni (1244—12)

Paulinova kranjska vinarna

v Ljubljani, Slonove ulice št. 52.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Sirup iz planinskih zelišč

tudi prsni, pljučni in kašljev sok

imenovan, prirejen iz

planinskih zelišč in lahko raztopljivega vapnenga železa.

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr., 12 steklenice 5 gld.

Dobiva se pri (1280-5)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

VIZITNICE

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Št. 23.951.

Razglas.

(1300—3)

C. kr. za m. del. okrajno sodišče v Ljubljani naznanja: V zapuščino dne 21. avgusta 1893 v Ljubljani, Dunajska cesta, umrlega trgovca **Albina Štíer-ja** spadajoča, večinoma iz raznovrstne

železnine in kovanega blaga

obstoječa zaloga, v inventarni vrednosti 22.600 gld. 25 kr., oziroma 21.600 gld. 25 kr., in prodajalnična oprava v cenilni vrednosti 174 gld. 90 kr., se prostovoljno proda.

Eventuelni kupovalci se pozivljajo, da svoje ponudbe z navedbo, ako prevzamejo celo zalogo ali posamezne večje partije in za katero ceno, pri sovaruhu ml. dedičev gosp. **Janezu Mathian-u**, c. in kr. dvornemu založniku v Ljubljani, Dunajska cesta, pri katerem lahko ogledajo tudi inventar in poizvedo daljše pogoje, dopošljejo najdalje

do dne 30. novembra t. l.

C. kr. za m. d. okrajno sodišče v Ljubljani

dne 8. novembra 1894

Št. 11.381.

Razglas.

(1347)

Dne 2. januarja 1895. l. ob 10. uri dopoldne

vršilo se bode v deželnem dvorci

VII. izžrebanje 4% obveznic kranjskega deželnega posojila.

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, dne 21. novembra 1894.

Najviše priznanje Njene c. in kr. visokosti prejasne gospé cesaričinje-vdove nadvojvodinje Štefanije.

Zobne kapljice

premovane

lekarnarju PICCOLI „pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Nekoliko kapljic se kane na bombaž in se dene v votli zob; kakor bi trenil, mine potem najhujša zobobol.

Steklenica 10 kr. (1288—3)